

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210083
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611210083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Veroniky Svoradovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7437/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: G. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. R., V. XXX/X, o zaplatenie 1.110,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. mája 2012, č. k. 4C/106/2012-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti do sumy 5,15 eura, ako aj náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 647,28 eura s 8,76%-ným ročným úrokom z omeškania od 11. 12. 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 38,50 eur, a to všetko v splátkach po 150 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods.2 a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 až 3 a čl. 5, 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13-EHS z 5. apríla 1993, § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne. Z predloženého návrhu na uzavretie úverovej zmluvy zo dňa 22. 05. 2007 považoval za nesporné, že účastníci konania v tento deň uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere určenú na nákup tovaru (mobilný telefón - ktorý právny vzťah predmetom tohto konania nebol), pričom však v rámci dojednávania tohto záväzku navrhovateľ vopred vnútil odporcovi aj iný úkon, vytlačený v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, týkajúci sa absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Konštatoval, že ak teda chcel odporca získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa preto dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Uvedené sa týka nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ustanoveniami hlavy 8 a hlavy 13 úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom k tomu, že podpisom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient prehlásil, že sa oboznámil s úverovými zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže časť úverovej zmluvy týkajúca sa iba poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru, tak spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať

sa s ďalšou časťou zmluvy a úverových zmluvných podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty. S poukazom na uvedené súd bol toho názoru, že takýto právny úkon spotrebiteľa v časti uzavretia úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a revolvingového úveru II. je neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 OZ a s poukazom na citované ustanovenia Smernice Rady č.93/13/EHS z 05. 04. 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ postup navrhovateľa možno kvalifikovať ako nekalú praktiku, ktorej nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Na podklade uvedených skutočností prvostupňový súd dospel k záveru, že podpisom zmluvy dňa 22. 05. 2007 nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, pretože, pokiaľ by tento skutočne mal vzniknúť, tak by mal byť individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., a teda, ak navrhovateľ dňa 16. 10. 2007 poskytol odporcovi sumu 99,58 eura a následne ďalšie menšie sumy až do celkovej výšky 1.410,74 eura, tak to bolo na základe neplatného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 OZ), nakoľko pri jeho uzatváraní nebola dodržaná zákonom predpísaná forma. Navrhovateľovi nič nebránilo, aby dojednania ohľadom revolvingového úveru, ktoré sú písané drobným písmom v úverových zmluvných podmienkach uviedol na tlačive nazvanom "Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy" a aby základné náležitosti revolvingového úveru boli individuálne dojednané priamo v zmluve a nemusel tieto podmienky skrývať do neprehľadného textu úverových zmluvných podmienok, s ktorým spotrebiteľ ani nemal možnosť dostatočne sa oboznámiť a relevantne sa v ňom zorientovať. Takýto spôsob jednania navrhovateľa možno považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorej nemôže byť poskytnutá súdna ochrana, a preto, pokiaľ navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky na základe neplatného právneho úkonu, vzniká mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ a to na základe plnenia z neplatného právneho úkonu. Keďže odporcovi poskytol spolu sumu 1.410,74 eura a z tejto odporca doposiaľ vrátil iba 763,46 eura, tak rozdiel predstavuje sumu 647,28 eur, ktorú je odporca povinný vydať navrhovateľovi, a preto ho súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu spolu s 8,76% ročným úrokom z omeškania (navrhovateľ mal nárok na úrok z omeškania vo výške 9% ročne, avšak požadoval iba 8,76% ročne) od 11. 12. 2009 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže odporca sa dostal do omeškania od uvedeného dátumu (výzva k úhrade zo dňa 25. 11. 2009 a v nej stanovená lehota 15 dní na plnenie od jej spísania), a preto je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. Vzhľadom k uvedenému súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný iba do sumy 647,28 eura s úrokom z omeškania a vo zvyšku považoval nároky navrhovateľa za neopodstatnené, z ktorého dôvodu v tejto časti návrh zamietol. Podľa § 160 ods. 1 OSP, súd umožnil odporcovi pohľadávku zaplatiť v splátkach po 150 eur mesačne, tak ako žiadal odporca. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 2 OSP tak, že náhradu trov pomerne rozdelil, nakoľko obaja účastníci mali vo veci iba čiastočný úspech a to navrhovateľ do výšky 58%, a teda zo zaplateného súdneho poplatku v sume 66,50 eura predstavuje 58% sumu 38,50 eura, pričom na strane odporcu žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním nevznikli, a preto ho súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 38,50 eura.

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu. Dôvodil tým, že žiadny platný všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu oblasť, t.j. ani zákon o spotrebiteľských úveroch, ani príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ani ustanovenia Obchodného zákonníka o úverovej zmluve nezakazujú možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov, ale podstatné je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknutá úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa. Tvrdil, že odporca si pri čítaní návrhu úverovej zmluvy musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II., pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy a nejde teda o „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Zdôraznil, že k účinnosti revolvingovej zmluvy došlo až ďalším úkonom zo strany odporcu - aktivovaním karty, t. j. priamym a zamýšľaným úkonom odporcu, a to zavolaním na určené telefónne číslo, aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra IVR. Samotná karta ešte pred týmto úkonom je spotrebiteľovi zasielaná a spolu s ňou i predzmluvný formulár - brožúrka, obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje spolu so sadzovníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách. Odporcovi teda nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Podľa názoru navrhovateľa akcesorickým uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nedochádza k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi odporcom a navrhovateľom a vôbec už nie k nerovnováhe značnej v neprospech odporkyne. Zásadne odmietol,

že by uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru porušil zmluvnú slobodu odporcu tým, že podpisom jednej zmluvy nanútil podpis ďalšej zmluvy, poukazujúc na to, že odporca mal evidentný záujem, aby sa platná revolvingová zmluva stala účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Pri podpise zmluvy voči odporcovi nebolo vyvíjané žiadne násilie, ani nepriamy nátlak na psychiku odporcu, pretože požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v danom prípade naplnená, čo dokazuje skutočnosť, že odporca si sám aktivoval kartu, čerpal úver a čerpaný úver aj splácal. Nesúhlasil s právnym názorom prvostupňového súdu, že uvedený právny úkon je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný, tvrdiac, že rozsah, množstvo právnej terminológie alebo písmo dotknutej úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa tohto zákonného ustanovenia. Rovnako nesúhlasil ani so záverom súdu prvého stupňa, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná aj z dôvodu, že nemá osobitnú písomnú formu, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle ustanovení § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z., tvrdiac, že aj keď by zmluva neobsahovala niektoré zo spomenutých údajov a tieto ani nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, táto odkazuje na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy a tieto ju bližšie špecifikujú. Dotknutá zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma, a preto je zmluva o revolvingovom úvere platná. Zásadne nesúhlasil s kvalifikovaním uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako nekalej praktiky, zdôrazniac, že pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nedošlo k medzi ním a odporkyňou k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach a už vôbec nie k značnej nerovnováhe ku škode odporkyne. V závere svojho odvolania vyslovil názor, že ochrana spotrebiteľa by mala byť len výnimka zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody, táto by sa mala vykladať skôr reštriktívne a na zmietnutie každej jednotlivkej nekalej klauzuly by mali existovať silné dôvody a na zneplatnenie celej zmluvy by mali existovať o to silnejšie dôvody.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 OSP pri zachovaní postupu podľa § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti do sumy 5,15 eura je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (v tejto časti bol návrh písomne vzatý späť podaním zo dňa 08. 02. 2012) a vo zvyšnej zamietajúcej časti je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu v súdnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 06. 12. 2011 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 647,28 eura, ročný poplatok za vedenie karty vo výške 9,63 eura, zmluvný úrok vo výške 357,10 eura, poplatok za výber z bankomatu vo výške 28,35 eura, zmluvnú pokutu vo výške 36,44 eura, sankčný úrok vo výške 5,15 eura (tento však písomným podaním zo dňa 08. 02. 2012 vzal späť - vid' č. l. 18 až 20 spisu), mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 26,85 eura, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 647,28 eura od 11. 12. 2009 až do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 22. 05. 2007 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. 3705145772, pričom táto zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru 5709001265 s úverovým rámcom vo výške 1.161,79 eura. Pretože odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, dňa 25. 11. 2009 ho vyzval k splateniu celého dlhu vo výške 1.110,80 eur, avšak odporca po zosplatení celého dlhu nezaplatil žiadnu sumu.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vyhovel návrhu navrhovateľa v časti istiny a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 647,28 eura s 8,76%-ným úrokom z omeškania ročne od 11. 12. 2009 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 38,50 eura, všetko v splátkach po 150 eur mesačne, s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok a vo zvyšku návrh zamietol. Vo vyhovujúcej časti z dôvodu

absencie odvolania v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania zostala zamietajúca časť rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a dospel k záveru, že súd prvého stupňa okrem sumy 5,15 eura, v ktorej mal konanie v dôsledku späťvzatia tejto časti návrhu podľa § 96 OSP zastaviť, správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutie i riadne odôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 OSP, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny v tejto časti potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že navrhovateľ si svoj nárok uplatňuje s poukazom na uzatvorenú úverovú zmluvu č. 3705145772, ktorú s odporcom uzatvoril dňa 22. 05. 2007. Z predloženej úverovej zmluvy na č. I. 4 spisu vyplýva, že sa jedná o Úverovú zmluvu pod s podnázvom „Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy“. Uvedená úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti úverovej zmluvy a zároveň v spodnej časti úverovej zmluvy je drobnými písmenami vo vopred formulovanej predtlačí uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru I., čiže zmluvu RU I. a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovenými v hlave 8, 9 úverových podmienok spoločnosti, ako aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., teda zmluvu RU II. s úverovým rámcom 15.000,-Sk (497,91 eura), ktorú navrhovateľ eviduje pod č. 5709001265. Rovnako ako prvostupňový súd aj odvolací súd je toho názoru, že primárnym záujmom odporcu bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 22. 05. 2007 vo výške 5.129 Sk na nákup mobilného telefónu značky Nokia. Jediným podpisom žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru v uvedenej výške sa odporca jedným a tým istým podpisom podpísal na spodnú časť predtlačí listiny, ktorá sa týka iného právneho vzťahu a to revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti a to zavolaním na určené telefónne číslo a okamihom aktivovania karty. Odvolací súd má za to, že listina nazvaná Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorá obsahuje v predtlačí forme ťažko čitateľným drobným písmom i súhlas odporcu s uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a je podpísaná odporcom ako dlžníkom, musí obsahovať všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Je preto nesporné, že v čase podpísania návrhu uzatvorenej úverovej zmluvy odporcom, v rámci ktorej odporca mal podpisovať i zmluvu o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej formy, v ktorej by bol tento záväzkovo-právny vzťah bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z., je potrebné považovať takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru za neplatnú pre nedodržanie zákonom predpísanej formy. I keď navrhovateľ poukazyval na účinnosť revolvingovej zmluvy, ku ktorej došlo až aktivovaním karty a zavolaním na určené telefónne číslo, keď spolu s kartou mal byť odporkyni zasielaný predzmluvný formulár - brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať a ako karta funguje spolu so sadzovníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách, tieto nemôžu nahradiť absenciu údajov v samotnej zmluve, tak ako to má na mysli § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Ak by teda odporca aj obdržal potrebné informácie a podmienky uzatvoreného úveru až aktivovaním karty a zavolaním na telefónne číslo navrhovateľa, po tom, čo už úverovú zmluvu podpísal, bolo by to neskoro. S týmito informáciami by nemohol nijako pracovať, napr. zvážiť, či mu iný veriteľ neposkytne úver za výhodnejších podmienok a nezostalo by jej nič iné, iba vziať uvedené na vedomie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti (okrem sumy 5,15 eura, o ktorej musí prvostupňový súd rozhodnúť ako súd vecne príslušný - § 9 ods. 1 OSP, vrátane náhrady trov konania spolu s náhradou trov tohto odvolacieho konania) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.